

e-PROFESOR ON-LINE

Revista on-line a cadrelor didactice.

Nr. 2 – Februarie 2021

DIN CUPRINS:

- *Impactul tehnologiei în secolul XXI*
- *Comunicarea în scopul dezvoltării creativității*
- *O gură de aer*
- *Cadrul didactic în era digitală*
- *La classe virtuelle*
- *Predarea limbii germane sub formă de joc*
- *Timpul, spațiul și învățarea on-line*



E-PROFESOR ON-LINE

REVISTA ON-LINE A CADRELOR DIDACTICE

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110

Colectivul de redacție:

- BERCEANU Camelia-Florentina – redactor coordonator

Colaboratori:

- MĂGHERUȘAN Larisa-Marina
- ALEXA Adrian
- ALEXA Gabriela
- LASIȚĂ Doina
- VORONIANU Sanda-Florina
- LUP Claudia Maria
- LUP Lucian
- CĂLINA Camelia
- JURCA Iuliana Ioana
- TRIPA Felicia
- STANCIU Melania
- VINTILĂ Teodora
- ALEXE Simona Teodora
- ȘTEOPAN Daniela Corina
- ȘTEOPAN Radu Dănuț

„E-profesor on-line” – Nr. 2 – August 2021

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110

<https://info-hobby.ro/e-profesor-on-line/>

STRATEGII DIDACTICE BAZATE PE INVESTIGAȚIE LA DISCIPLINA FIZICĂ

Prof. dr. Marina Larisa Măgherușan
C.N. Pedagogic „Regina Maria” Deva

Strategia didactică reprezintă o cale de urmat, o viziune de ansamblu, o planificare a procesului de predare – învățare – evaluare, care trebuie să conducă la atingerea țintei, scopului sau obiectivului educațional urmărit. De exemplu, în cazul învățării fizicii, o țintă principală o poate reprezinti alfabetizarea științifică, foarte mult discutată în ultima vreme (adică dobândirea cunoașterii științifice de bază și dezvoltarea competențelor caracteristice acesteia). Pentru a ajunge la acest scop, cea mai recomandată ar fi strategia didactică de predare-învățare prin investigație, cu atât mai mult cu cât fizica este o știință experimentală, ale cărei teorii sunt verificate permanent practic, prin experimente și observații susținute. Investigația facilitează atât dobândirea cunoașterii științifice (însușirea conținuturilor și familiarizarea cu algoritmul sau procedura experimentală), cât și formarea competențelor de investigare și explicare a rezultatelor obținute.

Investigația ca model integrat de predare – învățare, se poate dezvolta în principal prin căi sau strategii eficiente, și anume:

- Investigația științifică (investigație structurată, ghidată sau deschisă)
- Descoperirea dirijată
- Rezolvarea de probleme
- Modelarea
- Proiectul (învățarea bazată pe proiect)

Demersul didactic se construiește pe principiul constructivismului și respectă patru secvențe didactice fundamentale:

1. Evocare – Anticipare
2. Explorare – Experimentare
3. Reflecție – Explicare
4. Aplicare – Transfer

Aceste secvențe se aplică adaptat fiecăreia din strategiile menționate anterior, dar urmăresc în esență formarea unor competențe definitorii:

1. Sesizarea / formularea problemei / a modelului de investigat / realizarea planului operațional al proiectului;
2. Colectarea probelor / generarea soluțiilor / explorarea componentelor / generarea unor criterii de investigat sau evaluat;
3. Sinteza / structurarea datelor, selectarea mijloacelor de realizare, alegerea soluției adecvate;
4. Comunicarea / valorificarea / testarea rezultatelor, a soluțiilor și concluziilor, testarea modelului sau a produsului, extinderea domeniului de utilizare a modelului.

Ca exemplu de ilustrare a investigației structurate prezint o secvență de lecție la clasa a VI a, de la unitatea de învățare *Mișcare și Repaus*, lecția *Viteza medie a unui mobil*, pentru care am adaptat metoda la perioada de învățare on-line. În secvența de Explorare – Experimentare, elevii au fost antrenați într-o activitate practică de determinare a distanței parcurse, respectiv de cronometrare a intervalului de timp corespunzător, pentru ca în final să calculeze viteza medie a unor mobile și să compare valorile obținute. Cum nu am putut face experimente frontale, în laboratorul de fizică, am propus elevilor să pregătească din timp, acasă, *materialele necesare*: mobil – o mașinuță, o minge de tenis, o bilă de cauciuc, etc. / riglă,

ruletă sau metru de croitorie / telefonul mobil folosit pe aplicația de cronometru / spațiu de mișcare a mobilului – undeva pe podea sau pe o masă ceva mai lungă, pe care să marcheze poziții de start și sosire, precum și diferite poziții intermediare.

Elevii au primit o fișă de lucru cu planul investigativ și etapele de urmat, fiind apoi angajați în activitatea proprie de experimentare, dar putând comunica și cu ceilalți colegi.

Activitatea elevilor, care a durat 30 de minute, s-a realizat în principal folosind următoarele metode didactice de dezvoltare a gândirii critice:

➤ **Brainstorming (5 minute)**

Am antrenat elevii să răspundă la întrebările „Cum putem afla viteza medie de deplasare a unei mașini pe o anumită distanță?”; „Cum ați proceda?”; „Cum ați afla viteza medie cu care alergați la proba de viteză de la ora de educație fizică?”; „In ce fel este influențată viteza medie de distanță / dar de durată?”

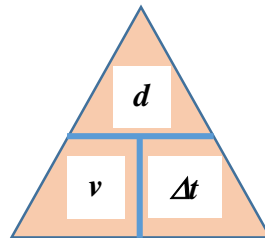
➤ **Gândiți /Experimentați/ Colectați datele experimentului (15 minute)**

Elevii au experimentat folosind materialele pregătite și urmând pașii de lucru indicați: au măsurat distanțe, au cronometrat atent deplasările mobilelor, au completat datele culese astfel într-un tabel de valori asemănător cu cel de mai jos, au repetat măsurătorile pentru diferite distanțe sau cu diferite mobile, au refăcut măsurători unde a fost cazul și au calculat viteza medie în fiecare situație.

| <i>Nr. măsurătorii</i> | <i>Mobilul</i> | <i>Distanța Parcursă (m)</i> | <i>Durata Mișcării (s)</i> | <i>Viteza medie (m/s)</i> |
|------------------------|----------------|------------------------------|----------------------------|---------------------------|
| | | | | |

➤ **Ciorchinele – organizator grafic (10 minute)**

Am oferit ajutor elevilor pentru a corela cele trei mărimi fizice cu care au lucrat: distanță, durată, viteză medie, ei realizând apoi diverse desene, scheme, conexiuni, dependențe, ca de exemplu cea de mai jos.



$$v = \frac{d}{\Delta t} \quad \rightarrow \quad d = v\Delta t \quad \rightarrow \quad \Delta t = \frac{d}{v}$$

La final, pentru fixare, eventual ca temă, le-am propus să urmărească filmulețul didactic de la link-ul următor: https://www.youtube.com/watch?v=wNxXxU-ohs4&ab_channel=WinSchool

Referințe:

- Ghid metodologic pentru predarea fizicii – CEAE / SAR / SRF 2011
- <http://ceae.ro/wp-content/uploads/2018/04/Investigatia-si-met-didactice-asociate.pdf>

IMPACTUL TEHNOLOGIEI ÎN SECOLUL XXI

Prof. VORONIANU Sanda-Florina

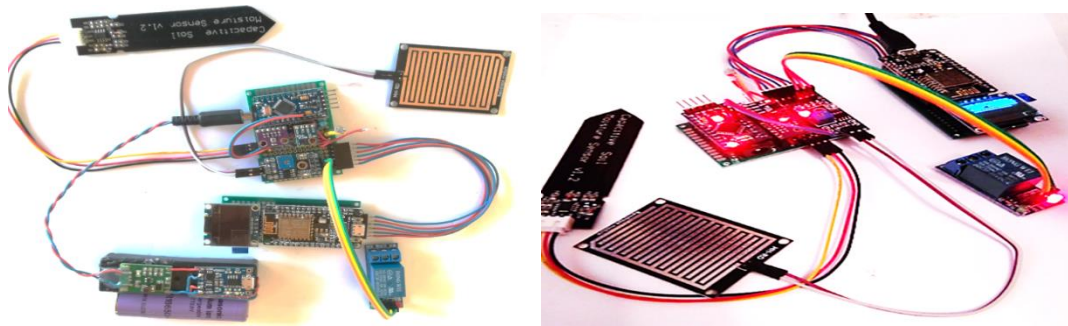
LICEUL TEORETIC „AVRAM IANCU” BRAD

În această lucrare mi-am propus ca obiectiv îmbinarea mai multor competențe tehnice și informatice pentru a crea un produs funcțional utilizat pentru monitorizarea unei sere sau câmp irigabil controlabil de la distanță, automat sau manual în funcție de necesitate.

Pentru a atinge obiectivul propus am utilizat resurse hardware (Arduino Pro Mini, Senzorul BMP280, Senzor de lumină, Senzorul de detectare a ploii, Senzorul pentru umiditatea solului, Senzori temperatură și umiditate SHT21, Circuit specializat de încărcare TPA4056, Modul ridicător de tensiune, Modulul WiFi ESP8266, Releu cu un canal, Display SSD1306 și resurse software (Aplicația Arduino, Platforma ThingSpeak, Platforma App Inventor).

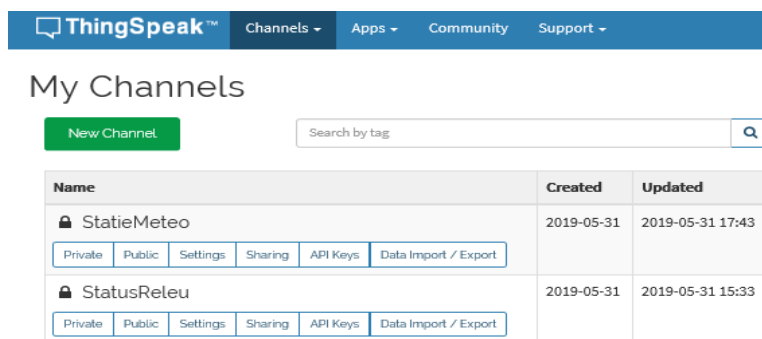
Pentru a realiza proiectul am parcurs următoarele etape:

- am montat plăcile de dezvoltare (Arduino Mini Pro, modulului WIFI ESP8266) și senzorii.



Imagine - Machetă stație meteo

- am programat plăcuța Arduino Pro Mini, modulului ESP8266 și am creat cont, canale și câmpuri pe platforma ThingSpeak
- am citit și prelucrat datele de la senzori



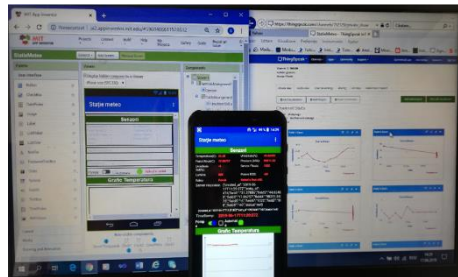
Imagine cu captură de ecran a Server ThingSpeak

- m-am conectat la o sursă de internet (telefon cu hotspot) și am obținut reprezentările grafice a datelor pe serverul ThingSpeak.



Imagine cu captura de ecran a Server ThingSpeak (reprezentări grafice).

- pentru parte de interacțiune cu mediul, am utilizat platforma <http://ai.appinventor.mit.edu> și am obținut aplicația pentru Android.



Imagine cu captura de ecran a interfeței aplicației pentru Android și Server ThingSpeak.

”STAȚIA METEO” obținută o pot pune în practică, indiferent de zonă, pentru citirea temperaturii, umidității, umidității solului, presiunii atmosferice, punctul de rouă, lumina. La o anumită umiditate a solului, aplicația de pe Android îmi permite, prin intermediul releului, cuplarea unei pompe de apă care va remedia deficitul de umiditate al solului.



Imagine - Machetă stație meteo și programe.

MOTIVAȚIA ELEVILOR

LUP Claudia-Maria
Col. Tehn. Energ. „Dragomir Hurmuzescu” Deva

Motivarea elevilor a reprezentat dintotdeauna o provocare pentru cadrele didactice. A cunoaște motivația unei persoane echivalează cu găsirea răspunsului la întrebarea „de ce” întreprinde o activitate. Răspunsul este dificil, deoarece cauzele declanșatoare sunt multiple și nu se pot reduce la stimulii externi. Activitatea, reacțiile sunt declanșate și de cauze interne; ansamblul lor a fost numit motivație de la latinescul *motivus* (care pune în mișcare). Pentru unii psihologi, motivul este numele generic al oricărei componente a motivației fiind definit ca fenomen psihic ce declanșează, direcționează și susține energetic activitatea. Componentele sistemului motivațional sunt numeroase, variază ca origine, mod de satisfacere și funcții, clasificarea și explicarea lor fiind controversate. Cei mai mulți psihologi acceptă azi că motivația umană include trebuințe, tendințe, intenții, dorințe, motive, interese, aspirații, convingeri.

Astfel, una dintre preocupările cadrelor didactice este de a găsi calea spre motivarea elevilor. În perioada școlarității mici, elevii sunt motivați extrinsec, adică implicarea lor în rezolvarea sarcinilor este justificată prin recompensele primite. Fără doar și poate, sunt încântați să fie apreciați, valorizați, dați drept exemplu, dar pentru a ajunge la acest stadiu trebuie captați în lumea cunoașterii.

Sistemul metodelor și mijloacelor de învățământ favorizează un astfel de context, prin caracterul activ – participativ a resurselor didactice. Perioada școlii on-line a presupus multe provocări, care au putut fi depășite cu succes prin utilizarea resurselor educaționale în mod creativ.

De exemplu, la o activitate integrată desfășurată la clasa I pe tema, "Țara mea-Mica Unire", am utilizat următoarele resurse educaționale, menite să motiveze elevii:

Comunicarea în limba română: identificarea sunetului inițial, median, final, asocierea cuvânt- imagine. citirea unor propoziții, completarea de rebusuri. Aceste activități au la bază tema zilei, utilizând resursele create pe site-ul <https://wordwall.net/>.

Matematică și explorarea mediului: exerciții de adunare și scădere a numerelor naturale 0-100, utilizând resursele de pe site-ul <https://www.mathgame5-10.com/ro/acasa/>

Arte vizuale și abilități practice: crearea unor puzzle-uri tematice pe site-ul <https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=24130b28eabf> .

Muzică și mișcare: Audierea cântecelor tematice : Hora Unirii (<https://www.youtube.com/watch?v=jEUfTba6ZE8>), Tudor Gheorghe, Acolo este țara mea! (<https://www.youtube.com/watch?v=rCNHtgTIRe8>).

Astfel, activitățile didactice care îmbină teoria cu practica, corelarea tuturor stilurilor de învățare (auditiv, vizual, tactil-chinestezic), asigură condițiile necesare motivării elevilor și învățării conținuturilor educaționale de către aceștia .

Bibliografie:

1. Buzea, Carmen. Motivația : teorii și practici / Carmen Buzea. - Iași : Institutul European, 2010
2. Duca, Mihael Adrian. Evaluarea și motivarea elevului / Mihael Adrian Duca. - București : Semne, 2018.



CADRUL DIDACTIC ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. învă. primar: LAȘIȚĂ Doina

Colegiul Național Pedagogic "Regina Maria" Deva

"Tehnologia este o unealtă, nu rezultatul învățării" – Bill Ferriter

Realitatea pune în evidență faptul că școala online trebuie să fie o măsură temporară ce se impune în această perioadă de criză sanitară și nu o măsură permanentă pentru realizarea predării-învățării-evaluării în România. Învățarea online trebuie să fie complementară învățării față-în-față și nu să devină o modalitate de organizare a sistemului de învățământ în țara noastră. Tehnologia este o realitate a lumii moderne, un domeniu în continuă schimbare, care poate aduce beneficii enorme în sistemul de educație, însă educația nu se poate face online o perioadă îndelungată, dacă se dorește și calitate.

În toată această perioadă de pandemie, mi-am imaginat cum ar fi o societate preocupată doar de necesitățile fizice, bazată doar pe instinct și plăceri și mai puțin de educație, formare, moralitate și spiritualitate. Am concluzionat repede că o societate modernă, demnă și sănătoasă nu poate exista fără educație. Educația trebuie să primeze, căci altfel nu poate exista o viață civilizată trăită sănătos în comunitate.

Această pandemie a determinat pe unii să aprecieze școala online ca o soluție salvatoare a învățământului românesc, ca singura modalitate de modernizare a educației și o manieră unică de reformare a sistemului de învățământ. Într-adevăr, școala online este o soluție salvatoare de moment, în această perioadă de criză economico-sanitară. Digitalizarea în sistemul de învățământ românesc, însă, după părerea mea, trebuie privită ca alternativă în cazuri de criză, sau ca măsură complementară la școala față în față și nu o permanentizare a stilului de predare și învățare. Tehnologia este o realitate a lumii moderne, un domeniu în continuă schimbare, care poate aduce beneficii enorme în sistemul de educație, dacă este folosită într-un mod eficient și adaptat. Ceea ce trebuie să avem în vedere, ca profesori, este că utilizarea unui instrument educațional sau utilizarea tehnologiei nu este un scop, este doar un mijloc pentru atingerea obiectivelor.

Consider că normalitatea sistemului educațional din România trebuie să se bazeze pe o predare-învățare de calitate, pe o evaluare obiectivă, pe fond și nu pe formă, iar acest lucru se poate realiza prin conexiunea afectivă, față în față, dintre profesor și elev.

Mulți dintre elevii noștri au privit perioada în care școala a fost organizată online ca o perioadă de relaxare, chiar de vacanță, intrând pe platformele de învățare din când în când, știind că profesorii nu au cum să-i noteze decât dacă au acceptul lor sau al părinților lor. De asemenea, nici evaluarea nu poate fi obiectivă, deoarece nu știm dacă proiectul sau testul a fost realizat de elevul căruia i-a fost administrat sau dacă acesta a fost realizat/ rezolvat de un frate mai mare sau chiar de vreun părinte. O astfel de situație, după părerea mea, nu poate deveni o normalitate în sistemul românesc de învățământ, dar, desigur, situația actuală o impune și sperăm să fie doar o formă temporară de predare-învățare-evaluare.

În perioada școlii online, au fost elevi care apăreau prezenți pe platforma educațională Google Classroom, însă ei fizic nu erau în spatele laptopului sau tabletei... Nu puteai avea control asupra acestor

situații, ca profesor. Aceste schimbări ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul școlii și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări majore ale paradigmei educaționale.

Cu toții am înțeles că trebuie să ne adaptăm la predarea-învățarea online și este lesne de priceput că trecem printr-o perioadă de criză fără precedent, dar sperăm ca aceasta să nu fie permanentizată în școli în viitor, dacă ne dorim o societate educată, sănătoasă și nu anxioasă sau dezechilibrată.

Decât să investim în tablete, am putea investi în spații lărgite în școli, pentru a asigura distanțarea fizică, în grupuri sanitare care să asigure igiena necesară fiecărui elev, în profesori care să asigure un învățământ de calitate și, bineînțeles, dacă se dorește și eficientizarea procesului didactic, se poate gândi diminuarea numărului de elevi dintr-o clasă de la 28-30 elevi la 15 elevi. Asta ar trebui să devină o normalitate și abia după ce aceste lucruri elementare ar fi asigurate, ne-am putea orienta și spre digitalizarea educației.

În concluzie, consider că școala trebuie să fie firească, normală, cu profesori și elevi față-în-față, folosindu-ne de tehnologie ca măsură complementară a învățării și să nu ne îndepărtăm de esența umană.

PREDAREA LIMBII GERMANE SUB FORMĂ DE JOC

Prof. CĂLINA Camelia
Colegiul Național Pedagogic,, Regina Maria” Deva

Întotdeauna s-a discutat în spațiul public despre numeroasele crize în sistemul de învățământ din România. Pentru eficientizarea sistemului este nevoie de anumite coordonate inovative de dezvoltare dictate de continua schimbare a societății, dar și de programe școlare mai degajate. O deschidere către nou și adoptarea unei game inovative de metode, mijloace moderne și strategii complexe de predare, învățare și evaluare ar facilita procesul de predare a limbii germane. Platformele online pentru studiul limbii germane sunt variate, multiple, realizând un echilibru între învățarea vizuală, auditivă și cea kinestezică.

Contextul actual impune utilizarea unor platforme educaționale variate accesibile tuturor. Google Classroom, una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației și Cercetării este foarte utilă pentru lucrul on-line cu elevii, oferind posibilitatea de a posta lecțiile sau diversele materiale pregătite înainte de oră, evaluarea și notarea elevilor în timp real. Pentru clasele din ciclurile gimnazial sunt foarte utile site-urile educaționale Deutsch lernen Illustrierter Wortschatz Andrea Thionville sau German4free care conțin activități de învățare a limbii germane cu ajutorul materialelor audio și video, foarte apreciate de către elevi. Site-urile propun însușirea și consolidarea unui vocabular de bază prin intermediul unor filmulețe și al unor cântecele sau povești. Elevii au ocazia să asimileze cuvinte legate de universul apropiat vârstei lor (timpul, călătoria, identitatea, activitățile zilnice, sănătatea, sportul, sărbătorile etc.) cu ajutorul ilustrațiilor, al unor puzzles, jocuri, basme, cântece originale și tradiționale și al altor activități on-line care să le motiveze și stimuleze imaginația. Se pune accentul pe cuvinte și expresii uzuale care

să-i ajute pe elevi să-și dezvolte simțul limbii germane și sunt incluse, de asemenea, jocuri și activități on-line pentru exersarea și corectarea pronunției și utilizarea cuvintelor în context, exersându-se astfel cele patru deprinderi în limba germană: citire/ Lesen, scriere/Schreiben, audiere/Hören și vorbire/Sprechen. Site-ul educațional DaF Deutsch als Fremdsprache este conceput și pentru adolescenți, conținând exerciții variate de vocabular și gramatică (Kurselemente, Texte, Rechtschreibung, Grammatik, Wortfelder, Lieder, Bildergeschichten, Prüfungen, Zwischendurch-Übungen, Wühltisch), activitățile proiectate fiind menite să-i plaseze pe elevi în situații de comunicare similare celor din viața reală, stimulându-le astfel dorința de a interacționa verbal cu cei din jur și sporindu-le încrederea în sine.

Mai jos vă ofer câteva din exemplele de bună practică din activitatea didactică cu elevii mei (aforisme, „salata de litere”, ghicitori aplicative la lecția Toamna/Herbst; rebusuri, exerciții de corespondență aplicative la lecția O călătorie mică prin lume/ Eine kleine Weltreise).

Rätsel. Was ist das?

Fliegt aber hat keine Flügel,

weint aber hat keine Augen.

Was ist das? (die Wolke)

Kurze Herbstsprüche

„Wenn der Herbst seine Farben verliert, kommt erst der wahre Herbst.“ (Joachim Günther)

„Alles will zu Boden fliegen, will liegen. Es ist Herbst. Es riecht nach Erde.“

„Es rauscht in den Bäumen. Das muss der Herbst sein.“ (Monika Minder)

„Der Sommer gibt Korn, der Herbst gibt Wein. Der Winter verzehrt, was beide beschert.“ (Sprichwort Deutschland)

„Der Herbst ist immer unsere beste Zeit.“ (Goethe)

Buchstabensalat.

ÄBTLETR:

LAFPE:

DWNI:

MRTSU:

MEBULN:

Löst das Rebus!

1. Artikel für Neutrum; 2. Personalpronomen; 3. Rumäniens Nachbarland; 4. Familienmitglied; 5. Schulsache; 6. Getränk; 7. Tier; 8. Farbe; 9. Nummer; 10. Negation; 11. Wochentag

| | | | | | | | | | |
|----------|--|--|--|--|--|--|--|--|--|
| D | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | |
| S | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | |
| D | | | | | | | | | |

Suche den Namen der Stadt, des Berges, der Landschaft oder des Landes: Istanbul - Quebec - Sydney - Ägypten - der Panamakanal - die Osterinseln - der Mount Everest - der Nordpol - Hong Kong - die Sahara - Argentinien - der Kilimandscharo - Mekka - Neuseeland - die Antarktis - die Vereinigten Staaten - Brasilia - Tokio – Sibirien

Dieses Land liegt im Nordosten Afrikas zwischen dem Mittelmeer und dem Roten Meer. Fast das ganze Land besteht aus Wüste. Früher regierte dort ein Pharao. (ÄGYPTEN)

Dieser große Kontinent wird von einem riesigen Gletscher bedeckt. Es ist die kälteste Region der Erde. In der Mitte ist der Südpol. Dort zu leben ist ziemlich unmöglich.

Der Nationalfeiertag am 4. Juli erinnert an den Tag, als das Land unabhängig von England wurde. Es ist eines der reichsten und auch der größten Länder der Welt.

LA CLASSE VIRTUELLE

Prof. JURCA Iuliana-Ioana

Col. Tehn. Energ. „Dragomir Hurmuzescu” Deva

Dans cette période où l'espace de la salle de classe traditionnelle est arrivé dans la maison de chaque participant à l'acte de formation et d'apprentissage, j'ai découvert des informations précieuses qui concernent l'utilisation de l'ordinateur et comment on peut l'impliquer plus dans la démarche didactique dans. L'enseignement en ligne est devenu une solution pour faire de l'éducation pendant la période de pandémie. Il y a des personnes qui critiquent ou apprécient cette modalité de formation, mais moi personnellement, je la considère comme un nouveau défi auquel il faut répondre par *Présent*.

J'utilise le mot défi car je crois qu'il caractérise la mission de l'enseignant, d'un côté et d'un autre point de vue, il parle de l'activité des apprenants .

Dans mon rôle de professeur de français, j'ai transformé mes rencontres avec les apprenants dans le milieu en ligne en classes digitales et de communication en français. Une application qui m'a rendu plus facile le travail en ligne a été *Framapad* qui utilisé en classe virtuelle donne la possibilité d'écrire et en même temps de faire la correction en temps utile. Pour utiliser cette application, il n'est pas nécessaire de partager l'écran, son utilisation se fait respectant un code généré par celui qui commence une session de formation.

Les ressources en ligne présentées sur des sites spécialisés comme *TV5 Monde*, *Français facile*, *Le Point du Fle*, *Français avec Pierre* représentent des contenus didactisés selon le besoin et le niveau d'apprentissage cherché. La variété des court-métrages, des chansons, des vidéos, des émissions télévisées et des documentaires viennent à l'aide des acteurs impliqués dans l'acte éducationnel (<http://www.histoire-image.org/>, <http://www.histoirealacarte.com/>, <http://www.curiosphere.tv/club/identifiez-vous>) .

Pour enseigner et pour évaluer en classe de français, l'Internet présente de nombreuses sources d'information. Soit qu'on parle du français, soit qu'on parle des disciplines non-linguistiques, on a des leçons déjà réalisées pour la classe, on peut les utiliser de la même manière ou on les modifie selon les demandes de la classe.

En conclusion, chaque enseignant a le choix d'utiliser les ressources qu'il considère appropriées en classe où il enseigne, en offrant de sa propre expérience. Moi, j'essaie de les utiliser pour faire la classe plus intéressante et dynamique, en général, les apprenants apprécient et sont intéressés par cette manière de leur présenter un message éducatif.

O GURĂ DE AER

Prof. Dr. TRIPA Felicia

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Toamnă târzie, jilavă, cu miros de mușchi. E ziuă, dar peste lume s-a așternut un cenușiu răcoros.

Programul e pe sfârșite și mă grăbesc să nu mă prindă întunericul care se ține după mine de azi-dimineață. M-a provocat să-mi pun ochelari, deși mă simt încă tânăr. Fug să mă spăl pe mâini că așa m-a învățat rutina, dar tresar când îmi ridic capul. Mi-e greu să mă recunosc, ochelari, mască, mănuși. De ce m-aș mai spăla, le-am folosit toată ziua. Am mâinile transpirate, cu miros de cauciuc încins. Apăs pedala și le arunc cu lehamite. O baie de clăbuci îmi inundă palmele și, frenetic, îmi frec pielea zbârcită și extenuată de atâta apă. Cât exces! Unii tânjesc să o simtă pe buze, o folosesc condiționat, o drămuiesc în mâncare și se bucură de o baie din picături. Insist să deconspir masca, dar regăsesc doi pomeți evidenți care sprijină o ramă fragilă ce-mi dezvăluie ochii mirați de mulțimea evenimentelor care se succed în avalanșă. Mă zbat sub mască cu vorbele, miroase a stătut, a gură uscată. O smulg, mi-a fost paravan

aproape o zi. Sunt eu și mă salut, fluturând mâna liberă. Continui să trăncănesc și să îmi spun păsul, o voce răgușită îmi răsună în urechi. Pun mâna la gură și mă uit speriată în jur, aceeași eu dintotdeauna. Am mânjit pânza albă cu ruj și fond de ten. Pierdere de vreme! Voi exclude această deprindere, prelungind ora ceaiului. Pomeții n-au nevoie de atâta culoare, sunt tensionați de un roșu aprins încă de la primele ore. Las ochelarii pe marginea chiuvetei și mă privesc prelung, încă dau din gură. Am învățat să vorbesc singură, sub mască nu observă nimeni, dar meteahna nu e bună că uit de scurta libertate și trăncănesc. Tac ca să mă pot privi, părul negru mi-e involburat, n-am răgaz și nici îngăduință să-l aranjez din când în când. Îmi stă căzut pe fruntea lătăreață, dar încrunțată. Ce pot înțelege cei din jur dintr-o frunte evantai și niște pomeți ca focul? Chipul e un ansamblu de componente vii care îl alcătuiesc într-o armonie perfectă. Când te ascunzi sub mască, ochelari și păr, rămâne să ți se ghicească acele părți care-l desăvârșesc. Cine are timp să o facă? Rămâne ce se vede, iar esența se pierde dedesubt. De aceea mergem cu capetele plecate, nu mai avem ce să descoperim unii la alții.

Cineva bate la ușă, am stat prea mult. Intrăm pe rând că baia e mică, iar aerul insuficient pentru atât de mulți travestiți. Îmi adun figura risipită și mă ascund în spatele pânzei anonime. Nu se știe cine sunt, nimeni nu se supără pe nimeni, iar energia negativă se izbește de pereți. Poate așa vom rezolva răutățile. Deschid ușa cu cotul și mă întorc cu spatele. Păstrăm distanța să nu ne contaminăm. Toți am devenit contagioși. Am abuzat de aerul curat, iar acum îl filtrăm prin pânze colorate. Chiar dacă ne este insuficient, rămânem blocați. Plătim prețul indolenței.

Îmi pun pe umăr geanta și ies ridicând mâna în semn de salut. Nu articulez nimic pentru că nimeni nu m-ar auzi, ne înțelegem prin tăcere și vorbim cernut ca să nu ne iasă duium de vorbe. Câțiva mă apostrofează țintă. Bag mâna, mașinal, în buzunar. N-am mânuși! Pericol! Trag mâneca de la geacă și deschid ușa în siguranță. Lumea se arată mulțumită, n-am sfidat regulile de igienă.

Drumul spre casă îl străbat pe jos. Mijloacele de transport au devenit nesigure. Prea trăiam la comun, ne respiram în ceafă și ne plângeam de aglomerație. Acum ne urlăm singurătatea și distanța. Pe stradă, lume puțină. Mișună doar cei cu nevoi stringente și galera mută ce vâslește pe tărâmul neputinței.

Mi-am blocat mâinile în buzunare și parcă mi-e teamă să le scot ca nu cumva vreun indiscret să mă ia la rost. Maska e aceeași, însă devine tot mai iritantă. Cu dosul palmei, îndrăznesc să o mișc. Îmi imprim rujul și fondul de ten irosit peste zi. Mă opresc ca nu cumva, acasă, să uit că nu e refolosibilă.

Scurtez drumul prin parc și mă simt sub protecție când văd că, în fața mea, se mișcă lent o mogâldeață. Sare peste ghemotoacele de frunze de pe alee, iar ghiozdanul atârând scoate un zgomot de pietre aruncate. Nu mă grăbesc ca să nu-l sperii, dar privirea mea țintită îl face să se întoarcă. N-are chip, e ca mine, ochelari, mască păr involburat, tipic pentru omul muncii. În fugă, îi văd pomeții de porțelan, dar nimic nu-l definește. Sigur are ceva ce mi-a scăpat, dar am certitudinea că e băiat.

Calcă tot mai încet, lăsându-mi impresia că mă așteaptă. Suntem doar noi în parcul străjuit de copaci seculari, dar goi. O tăcere adâncă ne învăluie. Ridicăm privirea și gândim la unison. Copacii n-au nevoie de mască! Respiră ca noi să putem să inspirăm. Micuțul își dă masca jos în semn că a înțeles, fac și eu același lucru. Aveam nevoie de câteva guri de aer adevărat. Ne așezăm pe capetele unei bănci spate în spate ca să nu ne contaminăm identitatea și ne ascultăm reciproc gândurile.

„Am început ziua prost! Am băut sucul de portocale în grabă și m-am urcat în primul autobuz. Cineva mi-a spus să nu-mi lipesc umărul de ușă, dar a fost prea târziu. Fulgerător, m-am trezit sărind într-o baltă, iar apa mi-a fleșcăit în papuci toată ziua. Pentru că am trăit povestea mării întreaga vară, mi-am luat jurnal ca să o prezint la ora de română. Am făcut imprudența de a-i dezvălui lui Leon, un bun

tovarăș, secretul, iar absența de câteva minute m-a costat. Îmbulzeala cu mască la banca mea mi-a tăiat respirația. Ligia se înroșise, iar toți o arătau cu degetul. Iubirea secretă a fost deconspirată. Lacrimile îmi șiroiau de rușine și revoltă. Am devenit o fiară și mi-am recuperat taina verii. Diriginta a intrat valvârtej, contrariată de gălăgia colectivă. Un bună ziua grăbit ne-a transformat în stane de piatră. Nu ni se puteau vedea doar ochii temători. Ai mei erau inundați în lacrimi. Nimeni nu răspundea la întrebări, iar Leon chicotea complice. L-am privit muștrător, iar diriginta m-a dat afară socotindu-mă vinovat. La ieșire, l-am fulgerat cu ochii umezi. A plecat capul rușinat. Tăcerea a învăluit sala pentru câteva minute, apoi l-am auzit pe Leon cum turuia fără oprire, recunoscându-și greșeala. M-a chemat în clasă spășit. Diriginta a rămas să rezolve problema la următoarea oră. În pauză, toți cei implicați au muștit în semn de iertare, iar Ligia nu și-a scos capul din bancă. La ora de română, am fost primul provocat pentru că mi se cunoștea talentul. Marea i-a purtat pe toți prin valuri, i-a relaxat pe nisip, i-a umplut de soarele verii și i-a încălzit. Profesoara m-a notat cu un zece binemeritat și m-a propus pentru olimpiadă. Talentul meu a convins-o pe Ligia că numele său a fost doar o poveste. La plecare, am primit aprecieri și salve de iertare pentru imprudența făcută. M-am arătat mulțumit, însă povestea Ligiei era vie în inima mea. Nu știu cum e la alții, dar la mine, când ziua începe prost, se sfârșește la fel de prost.”

„Mi-am început ziua bine, cu un ceai din ghimbir, îndulcit cu miere și aromat cu lămâie. M-am spălat energic și mi-am îmbălsămat fața cu cremă și fond de ten. Pe buze, mi-am pus un ruj arămiu ca toamna care abia începuse. Când să ies pe ușă, stăpânul inelelor mi-a aruncat o mască ca să uit cine sunt. Brusc, am realizat că machiajul de dimineață a devenit pierdere de vreme. Ca să forțez destinul, mă încapățânez să nu abandonez rutina familiară. În mașină, e cald și miroase a mare. Cineva vrea să ne mintă că timpul stă pe loc. Îmbrățișarea de dimineață mă fortifică și primesc una ca să îmi meargă bine întreaga zi. În cancelarie, sunt izolată în colțul meu ca toți colegii. Cu fața la perete, îmi execut pedeapsa, nu mă mișc doar atunci când sună. Trecem repede unii pe lângă alții și urmăim banda verde. În clasă, rumoare, nu se poate stabili conexiunea cu cealaltă jumătate care desfășoară orele online. Apele se liniștesc, dar vreo câțiva din clasă nu-și găsesc tema. Se fâstăcesc și se scuză politicos. Verificăm rezolvările, iar uitucii se holbează. Absorbiți de noua lecție, tresărim la bătaia stridentă din ușă. Informaticianul apare ca prin minune și stabilește, spune el, o conexiune de lungă durată. Cei de acasă au nevoie de confirmarea unei teme corecte. Suntem din nou scindați. Reușim, cu răbdare, să ajungem la noua lecție, dar cele patruzeci de minute au trecut și soneria își cere drepturile. Îi însoțesc afară, atenționându-i să urmeze banda verde. Mă țin după ei și le reamintesc să mențină distanța. Am răgaz să beau câteva guri de apă și, din nou, soneria. Aici e liniște, dar băiețelul din prima bancă plânge că și-a uitat româna. Își dă masca jos că nu mai poate respira și e udă. Un chip speriat, care produce rumoare printre mascați. Din clasă, mi se fac semne desperate. Caut prin geanta cu de toate și îi întind, de la distanță, una nouă. Cei de acasă mă aud prost. Mă apropiu de monitor și înțepenesc într-o poziție incomodă până toată lumea înțelege. Scriu la tablă câteva explicații, dar în online nu se vede, mișc camera, dar degeaba. Toată lumea are o părere și vorbăria începe. Cu o voce aspră și convingătoare, îi capacitez imediat. Perfectul simplu începe să pună probleme, dar le vom rezolva în ora următoare. În pauză, urmău linia verde, iar la întoarcere o urmău pe cea roșie. Ne aruncăm în câțiva colegi care coboară grăbiți pe aceeași culoare. Avertizarea îi face să dea din mâini cu indiferență.

Dacia literară și Mihail Kogălniceanu sunt subiectul orei următoare, dar e nevoie și de o evaluare care stârnește probleme. Cei din online au privilegiul să dea a doua oară testul de acasă ceea ce iscă o discuție interminabilă cu cei din clasă. E nevoie de o soluție salvatoare. La această clasă, sunt profesor

nou, iar acum luptăm pentru supremație. Proiectez lecția și îi las să asculte o dezbatere pe tema propusă, dar nimic nu pare să-i atragă, pentru că se simt defavorizați și nu pot anticipa mișcarea mea. Le-am disipat rutina și i-am scos din confortul cotidian. Mă privesc pe deasupra măștii și mă sancționează. Punctul lor de vedere e matur, dar neînțeles. Aparțin intens acestui prezent și îl trăiesc incert. E nevoie să îi însoțesc și pe ei, dar evităm ca privirile să ni se intersecteze.

În sfârșit, intru la baie. Mă simt obosită. Am mediat, am supravegheat și am predat tracasată că mi-ar putea scăpa printre degete ceva. Dacă nu i-aș vede în online, mi-e teamă că nu i-aș mai recunoaște. Atâția ochi nedefiniți sub pânza unei mușenii surde. Nu am timp să cuget și să mă stimulez. La ușă, forfotă și, totuși, tresar la bătaia zdravănă. O zi începută bine poate sfârși extenuant.”

Când ne-am întors, fiecare avea mască ca să nu ne judecăm după chip, ci spiritul să ne fie cartea de identitate.

Urmăm o alee întortocheată. La o cotitură, un fâșâit ne atrage atenția instantaneu, dar ne lăsăm amăgiți de vânt. Băiatul curajos părăsește aleea și pătrund printre frunze, le dă ușor la o parte și dezvăluie o priveliște uluitoare. O aricioaică își hrănea cei trei puiuți. Admirăm scena fără să deranjăm, iar femela nu se simte amenințată. Scotocesc prin geanta generoasă și-mi înfig unghiile într-un măr. Astăzi am uitat să bag ceva în gură. Scot ghemul auriu și mușc câteva îmbucături pe care le las aproape. Am rămas și eu cu ceva și înfulec pofticioasă. Cu un șervețel, îi întind omulețului de porțelan un altul. Precaută, pun întotdeauna o rezervă. Mulțumiți de ispravă, ne îndepărtăm ca mai apoi drumurile noastre să se despartă.

Ajung acasă sătulă de binefaceri. Nu povestesc nimic ca să nu trebuiască să ascult alte povești. O savurez în taină pe a mea, dar distrasă. Mă aventurez în rutină ca să pot savura ceaiul din ghimbir. Pregătesc lecții, scriu, corectez și mestec într-o cratița de supraviețuire.

O îmbrățișare prelungă și cobor în aerul rece al dimineții. La poartă, cineva îmi face cu mâna. Nimic nou, întorc și eu gestul. Un mod recent de a ne saluta, pentru că masca e mută. Două mere galbene flutură în aer. Înțeleg mesajul.

Unul de-ai mei sau dintre ai mei. Fără mască, un om, cu mască, un el, dar ne unește compasiunea. Aceste pânze pot fi date jos și rămânem noi mici sau mari, pe care masca nu ne-a constrâns să legăm prietenii. Ciudați și cu fețele acoperite, călcăm ordonat linia verde, însă abuzăm și de cea roșie că regulile pot fi încălcate. O voce ne avertizează să tragem dreapta și ne redresăm revoltați. N-am putut fenta, iar ziua s-ar putea să nu înceapă prea bine. Toți așteptăm finalul ca să ne luăm porția de aer, de bucurie și speranță.

TIMPUL, SPAȚIUL ȘI ÎNVĂȚAREA ON-LINE

Prof. înv. primar ALEXA Gabriela
Liceul Tehnologic Energetic “Dragomir Hurmuzescu” Deva

Utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită, în întreaga lume și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală. În anul 2020, ca urmare a adoptării pe scară largă a învățământului on-line, vârsta medie de accesare dirijată a platformelor digitale corespunde preșcolărității.

În ceea ce privește timpul petrecut efectiv în fața ecranelor de tipul telefon, tabletă, laptop, studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13-18 ani folosesc aceste dispozitive, în medie, între 5-6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală.

Conform cercetărilor sociologice, copiii cu vârste cuprinse între 9-13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3 ore și 30 de minute, zilnic. Prin urmare, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital.

În acest sens, este necesară o restructurare a conceptelor de timp și spațiu on-line, în ceea ce îi privește pe copii și adaptarea acestora în funcție de cerințele educaționale pentru care sunt alocate.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- *nevoile diferite de învățare;*
- *timpul optim de expunere la ecran, în funcție de vârsta copiilor;*
- *programa școlară și programa de examen;*
- *nevoia de socializare;*
- *nivelul de digitalizare.*

Din perspectiva activităților școlii on-line, timpul trebuie privit prin prisma frecvenței, duratei și a intervalelor orare ale lecțiilor digitale. Spațiul virtual dedicat învățării este divers și oferă multe resurse educaționale adecvate temelor din programa școlară. Gestionarea acestuia revine acum atât profesorilor, cât și părinților și copiilor și implică participare activă și inițiativă în ceea ce privește selectarea surselor de informare și de documentare pentru consolidarea cunoștințelor.

Preșcolăritatea reprezintă etapa în care se manifestă curiozitatea și interesul pentru cunoaștere. Copiii socializează în afara mediului familiei, se joacă și comunică despre propriile nevoi. Sunt în dezvoltare comportamentele socio-afective, cognitive, de comunicare și de limbaj, psihomotorii, iar crearea experiențelor de învățare se poate realiza și cu ajutorul tehnologiei informatice.

Frecvența optimă a activităților este de 2-3 sesiuni on-line pe săptămână, cu participare directă, iar durata acestora trebuie să fie adaptată timpului optim de ecran pentru această vârstă (între 15 și 30 de minute). Cadrele didactice pot încărca pe platformele digitale dedicate preșcolărilor diferite resurse educaționale, dar folosirea acestora, de către preșcolari, este bine să se realizeze în afara spațiului digital.

Mica școlaritate reprezintă etapa învățării și a transferului de cunoștințe, a formării deprinderilor de autocunoaștere, comunicare asertivă a bazelor gândirii critice, dar și a interesului pentru noile tehnologii. Acum, copiii sunt utilizatori iscusiți ai aplicațiilor digitale, învață accesând diferite aplicații, socializează on-line, sunt interesați de lumea digitală și autonomi în spațiul acesteia

Sunt recomandate 3-4 întâlniri școlare on-line săptămânal, a câte 1-2 sesiuni de lucru pe zi – cu durata de 30-35 de minute fiecare – durata va fi adaptată în funcție de structura orei și a numărului de participanți, dar nu va depăși 45 de minute. Se impune o pauză de 10 minute între sesiuni.

Lecțiile on-line vor dedica scurte secvențe de timp pentru socializare colegială, la începutul fiecărei sesiuni sau pentru captarea atenției, prin metode specifice spațiului virtual.

În acest sens, vor fi utilizate resursele aplicațiilor folosite pentru desfășurarea activităților, prin opțiuni de tipul share screen, care ajută livrarea în timp real a metodelor de lucru și a materialelor didactice. Pentru 3-5 minute, copiii au ocazia să joace un joc de energizare fizică, mentală, emoțională sau să urmărească un clip video.

În ceea ce privește programarea sesiunilor on-line, inițiatorul trebuie să țină cont și de momentul optim din zi, pentru întâlnirile instructiv-educative. Acesta poate fi modificat, pe parcurs, în funcție de observațiile cadrului didactic în ceea ce privește disponibilitatea copiilor de a participa activ la orele din școala online, motivație, interesele, starea psihologică, curba de efort.

Etapa școlară gimnazială corespunde pubertății și începutului adolescenței și reprezintă momentul diversificării intereselor privind formarea de deprinderi în toate domeniile vieții, cu o dinamică deosebită în zona socio-afectivă și cognitivă – cunoaștere de sine, intercunoaștere și cunoaștere intelectuală. Cei mai mulți dintre copii sunt utilizatori ai platformelor de socializare, sunt creatori de conținut, urmăresc conturile formatorilor de opinie și în funcție de ceea ce este foarte popular într-un moment sau altul, în spațiul online. Sunt recomandate 4-5 întâlniri on-line săptămânal, a câte 2-3 sesiuni de lucru pe zi – cu durata de 35-40 de minute fiecare – durata va fi adaptată în funcție de structura orei și a numărului de participanți, dar nu va depăși 45 de minute.

Se impune o pauză de 10 minute între sesiuni. Învățarea poate fi completată de înregistrări, materiale, link-uri cu conținut educațional, planșe explicative și alte materiale utile transmiterii cunoștințelor, consolidării sau evaluării acestora, dezvoltarea competențelor prevăzute în programa școlară. Mediul digital de învățare trebuie să stimuleze și studiul în mediul natural al copilului, deci și în afara spațiului on-line.

În acest sens, sunt foarte utile proiectele care necesită metode art creative, lectura clasică, scrisul de mână, lucrul în echipă – la distanță, mijlocite de instrumentele digitale.

Preocupați de cunoaștere, într-o manieră mult mai centrată pe domenii de interes, din perspectivă școlară și profesională, liceenii sunt în plin proces de luare a deciziei de carieră. Mai mult decât în etapele anterioare, abordarea didactică și pedagogică trebuie construită într-o manieră care antrenează competențe precum: autodisciplina, inițiativa și luarea deciziei, autonomia, gândirea critică și rezolvarea de probleme.

Spațiul și timpul on-line sunt acum condiționate de ceea ce au nevoie liceenii să învețe, atât conform programelor de examene, cât și în concordanță cu interesele lor de cunoaștere. Fără a putea exercita un control direct asupra zonelor online accesate de către elevi, la liceu, profesorul este un mentor, pentru că recomandă, sprijină, adaptează și dirijează în procesul instructiv-educativ, înțelegând nevoile elevilor adolescenți. Este momentul parteneriatului și al negocierii, fără ca profesorul să își piardă autoritatea și rolul său modelator.

Sunt recomandate 4-5 întâlniri on-line săptămânal, a câte 2-4 sesiuni de lucru pe zi – cu durata de 40-45 de minute fiecare – durata va fi adaptată în funcție de structura orei și a numărului de participanți, dar nu va depăși 50 de minute. Se impune o pauză de 10 minute între sesiuni.

Datorită gradului ridicat de autonomie în învățare, elevii de liceu pot cerceta independent sursele de informație, pot elabora proiecte de studiu, pornind din spațiul online și cu resursele dezvoltării procesului de autoinstruire.

Îmbinarea celor două tipuri de învățare – clasică și digitală – conferă echilibru vieții de elev și ajută la formarea unor deprinderi de adaptare necesare studentului, angajatului și antreprenorului viitorului. Spațiul on-line reprezintă și un mediu în care elevii pot fi cu ușurință distrași, dacă nu le este suficient captat interesul pentru activitățile derulate de profesor. Acum, elevul are la dispoziție, în același spațiu de învățare, programe și aplicații pe care le poate accesa cu ușurință și fără a putea fi controlat. Apare riscul ca elevul să piardă contactul cu informația livrată, ceea ce întărește ideea că metodele didactice și sarcinile de învățare trebuie adaptate cu scopul menținerii atenției și participării active a elevilor.

Bibliografie:

http://www.e-scoala.ro/Proiectul_Scoala_Online_etwinning.ro/eTw_RO12_raport_preliminar.pdf
www.elearning.ro

COMUNICAREA ÎN SCOPUL DEZVOLTĂRII CREATIVITĂȚII

Prof. STANCIU Melania
Liceul Tehnologic Energetic „D. Hurmuzescu” Deva

De origine latină, cuvântul “creare” semnifică “făurire”, “zămislire”, “naștere”. Fenomenul însuși definește un act dinamic, un proces care se dezvoltă, se desăvârșește de la origine, până la atingerea scopului.

Creativul aduce ceva nou în realitate, original, autentic, expresiv, generativ, imaginativ, inventiv, ori inovator.

"Niciodată nu este prea devreme pentru începerea educării creativității; activitatea creatoare nu ar trebui să fie îngădită de nici un fel de restricții, limitări, critici."

(V. Lowenfeld).

Dezvoltarea creativității la copii implică respectarea ideilor acestora. Presupune a se da curs inițiativelor lor. Astfel ei își fixează în conștiință încrederea în propriile posibilități și respectul pentru ceea ce cred și cum se exprimă colegii.

În educarea creativității există numeroase disponibilități psihice și cognitive ale copilului:

- Nevoia de a lărgi experiența cognitivă;
- Curiozitatea și interesul pentru cunoaștere;
- Dezvoltarea competențelor lingvistice;
- Constituirea formelor voluntare ale unor procese psihice;
- Câștigarea anumitor abilități;
- Apariția competitivității ca factor catalizator al tuturor activităților desfășurate și ca expresie a creșterii și implicării în colectivitate.

Schaub și Zenke susțin că gândirea productivă și divergența sunt elemente componente ale gândirii creative.

În literatura de specialitate, creativitatea este considerată o funcție a psihicului care face posibilă creația, sub forma unui produs nematerial sau material. Numeroși cercetători susțin că, în psihologie, termenul a fost introdus în anul 1937 de G. Allport, conceptual semnificând *capacitatea de a produce noul, sau desemnând predispoziția generală a personalității umane spre nou, precum și o anumită organizare a proceselor psihice în sistemul personalității*.

Astăzi sunt recunoscute trei criterii pentru definirea modului creativ de gândire:

- a) ineditul comportamental;
- b) produsele acestui tip de raportare la realitate trebuie să aibă o finalitate;
- c) creația trebuie să implice o elaborare a unei intuiții neașteptate, a cărei abordare să fie coerentă cu sine.

Din perspectiva didactică, un elev creativ este acela care, cel puțin într-un domeniu de studiu, rezolvă probleme și oferă soluții logice, fără ajutor, într-un mod eficient și într-o manieră nonconformistă.

Creativitatea se poate caracteriza prin fluiditate (crearea mentală), plasticitate (ușurința cu care se poate schimba un punct de vedere) și prin originalitate (inovația în sine).

Literatura de specialitate (T. Amabile) vorbește despre existența a trei factori de care depinde creativitatea unei persoane într-un anumit domeniu:

Deprinderile specifice domeniului sunt resursele talentului, educației și experienței într-o anumită sferă a cunoașterii; într-o anumită măsură, aceste date definesc ființa înainte de a se naște. Educația și

experiența pot face mult pentru dezvoltarea unor talente; se știe însă că orice talent trebuie cultivat, oricât de intensă ar fi manifestarea lui.

Folosirea deprinderilor într-un anumit domeniu, în mod diferit, depinde în bună măsură de stilurile de lucru, de modul de gândire și chiar de particularitățile personalității fiecăruia. Se pare că unele facultăți ale gândirii sunt moștenite genetic, dar sunt și ipostazieri ale gândirii creative – este vorba despre stilurile de lucru – a căror ameliorare poate fi realizată prin educație și prin experiență.

Motivația intrinsecă reprezintă energia ce pune în mișcare activitatea creativă. Motivația intrinsecă poate fi și ea, într-o anumită măsură, înnăscută. Dar ea este legată în bună măsură de realitatea socială care definește existența persoanei. Motivația intrinsecă a cuiva este dependentă de interesul pentru o sarcină de lucru sau alta, ori de referentul social la care se raportează individul. Interesul poate fi așadar considerat o coordonată a motivației intrinseci. Acestuia i se adaugă anumite competențe pe care persoana le are într-un domeniu.

C. Crețu susține că în categoria copiilor cu abilități performante se găsesc și elevi aflați în condiții dezavantajate de viață care, corelate cu anumite variabile de personalitate, împiedică nu numai atingerea unor cote maxime în școală și apoi în profesie ci și obținerea unor succese comparabile cu cele ale colegilor cu aptitudini medii sau submedii. Se află în această situație de risc (după studii occidentale) elevii care aparțin unui grup minoritar rasial/ etnic, aparțin unor familii cu venituri materiale mici, aparțin unor familii monoparentale, mama nu are educație cel puțin la nivel liceal, limba vorbită în familie este alta decât limba oficială a țării.

În România se află în această situație și alte categorii specifice: copii substimulați educațional, copii neglijați de familie, copii care trăiesc sub limita existenței materiale, copii abuzați fizic, emoțional sau intelectual.

Elevii cu statut socio-economic scăzut și cu potențial înalt au o atitudine față de educație total diferită în raport cu colegii lor nedezavantajați. Aceștia devalorizează educația, optează pentru a-și găsi o slujbă imediată și nu pentru prelungirea școlarității sau manifestă o mai mare preocupare pentru prezent comparativ cu preocuparea pentru viitor.

Creativitatea, curiozitatea și gândirea sunt stimulate prin sarcini de învățare autentică, relevante și originale pentru fiecare elev.

Creativitatea, curiozitatea și gândirea sunt stimulate prin sarcini de învățare autentică, relevantă și originale pentru fiecare elev.

Ce poate face profesorul/învățătorul care predă limba și literatura română pentru elevii supradotați?

- să le formeze deprinderi de exprimare a ideilor în scris;
- să-i ajute să-și dobândească o autonomie competentă;
- să-și adapteze metodele la nevoi și viteze variate de învățare;
- să folosească dezbateră/discuția în locul prelegerii;
- să-i ajute să vorbească inteligibil, să aștepte să le vină rândul, să evite întreruperile inutile;
- să asculte când vorbesc ceilalți, să se mențină la tema aleasă, fără a introduce idei străine de subiect, să învețe să contrazică în mod agreabil;
- să practice predarea problematizată care permite elevilor să-și dezvolte și să practice deprinderi de gândire critică;
- să le formeze deprinderi de cercetare, de înțelegere a legăturilor dintre scopurile urmărite și localizarea unei surse de informații demne de încredere;
- să îmbogățească programa prin adaptare curriculară;
- să realizeze activități pe grupe mici în cadrul clasei;

- să realizeze evaluarea prin proiecte (metoda proiectelor presupune o abordare integrată a curriculumului. Se asigură legătura cu alte discipline, cu realitatea concretă și experiențele dobândite de către elev);
- să utilizeze portofoliul ca metodă de evaluare.

În viziunea actuală profesorul vorbește puțin, structurează riguros discuția, iar elevul este cel care întrebă despre conținutul temei. Răspunsurile sunt date de către colegii lor, comunicarea decurge constructiv, cu accent pe formarea abilității creative în echipă. Activitatea de comunicare se poate desfășura integrativ, multifuncțional, prin realizare de compuneri după început, ori final dat, după un proverb, ori o morală sau prin transpunerea creației literare proprii – compunerea - într-o compoziție plastică.

„A comunica înseamnă cu mult mai mult decât a stăpâni cuvintele; putem vorbi fără să comunicăm și să ne „împărtășim” celorlalți fără a rosti nici un cuvânt. Prin natura misiunii sale, omul școlii este obligat să conștientizeze aceasta și să acționeze ca un profesionist al comunicării” (Ouivier, B.);

Ponderea metodelor de cercetare, de comunicare, de experimentare și de aplicație angajate în activitatea didactică permite avansarea următoarei taxonomii:

- a) activități în care predomină metodele didactice de comunicare: lecția, cursul universitar;
- b) activități în care predomină metodele de cercetare: activități în cabinetul școlar, studiul în bibliotecă, vizitele, excursiile didactice;
- c) activități în care predomină metodele de experimentare: activități didactice de laborator, elaborarea unor proiecte;
- d) activități în care predomină metodele didactice aplicative: activitatea în atelierul școlar; activitatea pe lotul școlar, activitatea în sala de sport a școlii.

Ponderea resurselor școlare-extrașcolare implicate în realizarea activității didactice permite avansarea următoarei taxonomii:

- a) activități realizate în mediul școlar: lecția, consultațiile, meditațiile individuale și de grup, studiul în biblioteca școlară; activitățile realizate în cabinetul școlar, în laboratorul școlar, în atelierul școlar, pe lotul școlar, în sala de sport a școlii; concursurile (inter) școlare;
- b) activități realizate în mediul extrașcolar: cercuri artistice, tehnice și sportive; activități de timp liber (realizate în cluburi și palate ale copiilor, sau în tabere ale elevilor/ studenților etc.), activități artistice, sportive și tehnologice; excursii, vizite, vizionări de spectacole etc.

„Să nu-i educăm pe copiii nostri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari; și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm cum să se adapteze.” (Maria Montessori)

Înșuși copilul este o creație, iar lumea lui înseamnă rezultatul muncii noastre, astfel încât noi să le putem transmite, dincolo de metode și tehnici, valori educative, fondate pe dezvoltarea permanentă a propriei lor personalități. Prin egoul lor intern fiecare este unic, valoros, împreună putând ridica valoarea societății în care noi existăm.

Bibliografie:

1. Benito, Yolanda, 2002, *Copiii Supradotați (Educație, Dezvoltare Emoțională și Adaptare Socială)*, Editura Polirom, Iași
2. Crețu, Carmen, 1998, *Curriculum Diferențiat și Personalizat* (Ghid Metodologic pentru învățătorii, profesorii și părinții copiilor cu disponibilități aptitudinale înalte), Editura Polirom, Iași
3. Jigău, M., 1994, *Copiii Supradotați*, Editura Societății Știință și Tehnică S.A., București.
4. Maria Liana Stănescu, *Instruirea diferențiată a elevilor supradotați*, Ed. Polirom, Iași, 2002

5. Caiete de pedagogie modernă, *Copiii capabili de performanțe superioare*, Ed. didactică și pedagogică, București, 1981

6. http://www.intime.uni.edu/model/Romanian_Model/center_of_learning_files/principles.htm

E-PORTOFOLIUL - O NECESITATE?

Prof. BERCEANU Camelia-Florentina
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Portofoliul educațional cuprinde totalitatea diplomelor, a certificatelor sau a altor înscrisuri obținute în urma competențelor dobândite sau a participării la activități de învățare, în diferite contexte, precum și produse sau rezultate ale acestor activități, în contexte de învățare formale, non-formale sau informale. Portofoliul educațional este elementul central al învățării. Utilizarea lui debutează cu clasa pregătitoare și reprezintă cartea de identitate educațională a elevului.

Toate cele prezentate sunt prevăzute în art. 73 din L.E.N. nr.1/2011, ceea ce presupune că, în fiecare unitate școlară, constituirea portofoliului elevului este o necesitate, dar și un instrument în sprijinul evaluării parcursului școlar, al intereselor de învățare și al rezultatelor fiecărui copil.

E-portofoliul didactic este o colecție personală de informații, prezentate în format electronic, care descriu și ilustrează cunoștințele, cariera și experiența unei persoane. E-portofoliul didactic se utilizează în cadrul procesului de predare/învățare/evaluare.

Utilizarea portofoliului personal digital pentru evaluarea și prezentarea performanțelor școlare și a activităților extra-curriculare ale elevilor devine o componentă importantă în procesul de formare, ajutându-i pe elevi să-și monitorizeze activitatea de învățare. În occident, portofoliile digitale ale elevilor sunt o cerință obligatorie pentru admiterea la multe colegii și universități. Un portofoliu digital este o colecție a lucrărilor elevilor, ce demonstrează achizițiile acestora sau dezvoltarea lor pe plan educațional, caracterizat ca un consultant independent sau un profesor, ce-i urmărește activitatea. Este o colecție a lucrărilor elevului care expune, afișează efortul și progresul elevului în una sau mai multe domenii/ arii curriculare. Colecția trebuie să includă participarea elevilor în selectarea conținutului, criteriile de selecție și dovezile elevilor de auto-reflecție.

Portofoliile pot servi unor scopuri multiple. Ele sprijină învățarea, joacă un rol de evaluare și pot fi utile în procesul de ocupare a unui loc de muncă, în cazul unui interviu. Scopul dictează structura și conținutul unui portofoliu. Cele trei tipuri de portofolii mai frecvente sunt:

- portofoliul de lucru, care conține proiecte realizate de elevi la care lucrează în prezent la sau care au fost recent finalizate.
- portofoliul de afișaj, care prezintă cele mai bune mostre ale muncii elevului.
- portofoliul de evaluare, care prezintă activitatea elevului pentru a demonstra că acesta a atins obiectivele specifice de învățare.

Dezvoltarea unui portofoliu

Cele mai multe programe de portofolii încep cu portofoliul de lucru. De-a lungul timpului, un elev selectează elemente din portofoliul de lucru și le utilizează pentru a crea un portofoliu de afișare. În cele din urmă, elevul dezvoltă un portofoliu de evaluare, care conține exemple ale celei mai bune lucrări ale lui, precum și o explicație a lucrărilor semnificative. Explicația, sau reflecția, discută despre modul de lucru particular, ilustrează stăpânirea de cerințe curriculare specifice sau obiective de învățare.

Barrett a identificat cinci etape inerente în dezvoltarea de portofolii electronice eficiente:

- **Selecția:** elaborarea de criterii pentru alegerea elementelor ce vor fi incluse în portofoliu bazat pe obiectivele de învățare stabilite.
- **Colecția:** colectarea de elemente bazate pe scopul portofoliului, publicul cărui îi este adresat, și utilizarea în viitor.
- **Reflecția:** declarații cu privire la importanța fiecărui element și colecția ca un întreg.
- **Direcția:** o revizuirea reflecțiilor care anticipează și stabilesc obiectivele viitoare.
- **Conexiunea:** crearea de link-uri spre texte și publicații, oferind posibilitatea feedback-ului.

DE CE este nevoie de portofolii electronice?

„Puterea unui portofoliu digital, a spus Barrett, este că permite accesul diferit la diferite artefacte, utilizatorul poate modifica conținutul din portofoliul digital pentru a atinge obiectivele specifice. Ca un elev să progreseze de la un portofoliu de lucru la un portofoliu de evaluare, el poate accentua diferite porțiuni ale conținutului și să creeze de hyperlink-uri pertinente.”

Capacitatea de a utiliza hyperlink-urile pentru a conecta secțiuni de conținut din portofoliu este un avantaj de a folosi portofolii electronice în loc de portofolii pe format hârtie. “Un portofoliu de hârtie este static”, subliniază Barrett. “În plus, un portofoliu de hârtie reprezintă, de obicei, singura copie a conținutului portofoliului. Când portofoliul este în format digital, elevii pot duplica cu ușurință și pot transfera conținutul portofoliului în diferite fișiere.”

Metoda elaborării de portofolii digitale se adresează atât elevilor începând cu clasele primare, cât și adulților. Elevii din clasa a IV-a înspre a V-a sunt capabili să utilizeze instrumente bazate pe web de publicare pentru a construi portofolii digitale. Portofoliile electronice funcționează cel mai bine cu elevii care au capacitățile tehnologice să dezvolte și să mențină portofoliile proprii.

INSTRUMENTE pentru dezvoltarea personală

Dezvoltarea portofoliului personal include multe instrumente tehnologice, dar este, de asemenea, un proces de auto-reflecție și de deflecție personală, o poveste despre sine, care implică auto-cunoaștere și gândire critică.

Bibliografie:

- Utilizarea TIC pentru activități educaționale – Ghid pentru profesori, București 2013
- <https://www.elearning.ro/utilizarea-portofoliului-digital-de-catre-elevi>

AUTONOMIE ȘI MOTIVAȚIE ÎN ÎNVĂȚARE

Prof. ALEXA Adrian
Liceul Tehnologic Energetic “Dragomir Hurmuzescu” Deva

Autonomia este unul dintre aspectele formării elevilor implicate în procesul de învățare și în dezvoltarea elevilor, dar este rar tratată în mod obiectiv în programa școlară. Ca principiu, nu există un proces de pregătire care să nu aibă ca intenție să facă elevul mai autonom pentru viață și pentru societate.

Însușirea autonomiei este unul dintre aspectele de formare importante și se datorează exercițiului individului care acționează fără sprijinul direct al altei persoane. Se înțelege totuși că este necesar să se distingă cine joacă rolul în procesul de învățare. Astfel, în timp ce în managementul predării rolul central îl joacă profesorul, în managementul învățării acțiunea este îndeplinită în mare parte de elev, cu colaborarea mai multor agenți care cooperează astfel încât capacitatea de autocontrol să fie dezvoltată de acesta.

Autonomia elevilor a fost identificată în numeroase studii ca fiind un factor important în succesul mediilor de învățare mediate. Aspectul central al autonomiei elevului este controlul pe care îl exercită asupra diferitelor aspecte ale învățării, începând cu decizia de a învăța sau de a nu învăța. Dar există mai multe domenii în care controlul cursanților poate fi exercitat.

Primele sunt forțele motivațional-intenționale care îl determină pe elev să aplice o anumită determinare (sau „vigoare”) la actul de învățare. Ele sunt funcțiile conative ale învățării și includ intenția, motivația și implicarea personală a cursantului. Ele sunt adesea asociate cu obiective de viață care sunt independente de obiectivele reale de învățare urmărite în limitele stricte ale mediului de învățare.

Cel de-al doilea domeniu de control al cursanților este cel care cuprinde „piulițele și șuruburile” actului de învățare, cum ar fi definirea obiectivelor de învățare, decizia asupra unei secvențe de învățare, alegerea unui ritm funcțional al activităților de învățare și selectarea resurselor de învățare. Acestea sunt aspectele algoritmice ale învățării, iar în școlarizarea tradițională, acestea sunt responsabilitatea exclusivă a profesorului.

În mediile de învățare mediate, acesta poate fi împărțit între platformă și cursantul real. Cu doar câțiva ani în urmă, controlul cursanților era limitat în mod necesar la aceste două seturi de caracteristici, conative și algoritmice. Astăzi, însă, odată cu evoluția tehnologiei educaționale, alte aspecte ale mediului de învățare apar ca domenii importante în care se poate exercita controlul cursanților.

Autonomia implică următoarele aspecte:

1. o capacitate inerentă sau învățată;
2. încrederea în sine și motivația;
3. utilizarea strategiilor individuale de învățare;
4. este un proces care se manifestă la diferite niveluri;
5. nivelurile de autonomie nu sunt stabile și pot varia în funcție de condiții interne sau externe.
6. depinde de disponibilitatea elevului de a-și asuma responsabilitatea pentru propria sa învățare;
7. necesită conștientizarea procesului de învățare;
8. este strâns legată de strategiile metacognitive: planificarea deciziilor, evaluare și monitorizare;
9. cuprinde dimensiuni sociale și individuale;
10. profesorul poate ajuta elevul să fie autonom atât în clasă, cât și în afara acesteia;
11. implică inevitabil o schimbare a relațiilor de putere;
12. promovarea autonomiei elevului trebuie să țină seama de psihologic, tehnic, social.

În învățarea on-line, elevului trebuie să i se pună la dispoziție materialele de studiu, astfel încât el să practice un anumit autocontrol în ceea ce privește timpul, locul, calea și/sau ritmul.

Învățarea on-line nu depinde de prezența fizică a altor persoane (profesorii) care să îl motiveze pe elev să depună efort sau să își concentreze atenția asupra lecției. Astfel, elevii care urmează cursuri on-line (de exemplu: pe Google Classroom) sunt responsabili pentru felul în care își organizează timpul și materialul de învățat, dar și pentru cât de motivați și interesați rămân față de învățare.

Un studiu recent realizat arată că elevii care folosesc educația on-line petrec mai multe ore pe săptămână implicați în sarcinile școlare, reușesc să recupereze mai ușor dacă pierd informațiile transmise la școală și sunt mult mai interesați să își continue studiile decât elevii care folosesc doar mediul de învățare tradițional.

Procesul învățării tehnologizate sau on-line implică, totuși, anumite paradoxuri de ordin psihologic. Un prim paradox al acestei învățări îl reprezintă faptul că, deși comunicarea este facilitată de tehnică, totuși, această tehnologie a comunicării predispune la izolare. În unele cazuri elevii nu interacționează cu profesorul sau cu ceilalți elevi din motive care au la bază anumite particularități personale, de grup sau ale profesorului. Mai pot fi amintite și anumite conținuturi ale problemelor de rezolvat, care pot avea formulări mai ambigue sau pot conține cuvinte neasimilate încă în vocabularul elevului.

Deși învățarea on-line și cea tehnologizată reprezintă trecerea de la o psihologie a învățării centrată pe conținut la o psihologie centrată pe nevoile și interesele elevilor, accentul este pus, în principal, pe informarea și formarea unor abilități intelectuale, eliminându-se însușirea deprinderilor practice. Nu se pot realiza, în cazul învățământului on-line sau tehnologizat, experimente de laborator complexe sau diverse alte tipuri de operații, ci le putem doar simula virtual. În felul acesta, practica efectivă este înlocuită de învățarea sau observarea pe simulator.

Prin urmare, nu toate disciplinele se pretează învățământului tehnologizat sau on-line.

Dintr-un alt punct de vedere, învățarea tehnologizată și cea on-line dezvoltă capacități și deprinderi care, în învățământul tradițional, sunt minimalizate.

În general, utilizarea calculatorului în educație are anumite avantaje psiho-pedagogice:

- trezirea interesului față de noile descoperiri sau invenții;
- implicarea elevului în acțiunea de prezentare și transmitere de cunoștințe, captându-i atenția și eliminând riscul plictiselii sau rutinei;
- simularea pe ecran a unor fenomene și procese poate ajuta la o mai bună înțelegere a acestora și poate revela anumite segmente asupra cărora trebuie insistat sau care necesită îmbunătățiri;
- elevul participă la propria formare prin autoeducație și conștientizează propriile neajunsuri, nevoi, fie educative, fie psihologice, necesare însușirii unei mai bune educații;
- elevul învață în propriul ritm, fără a avea emoțiile aferente și o anumită stare de stres; aprecierea obiectivă (profesori, colegi, părinți) a rezultatelor și a progreselor realizate;
- autoaprecierea și creșterea sentimentului de satisfacție față de munca bine făcută;
- creșterea încrederii în capacitățile proprii.

Crearea și menținerea motivației la elevi ține și de elaborarea individualizată a structurării procesului și mediului instrucțional on-line. Personalizarea soluțiilor, în sensul alegerii unor anumite platforme pe care se lucrează, trebuie făcută în funcție de disciplina predată și de tipul elevilor cu care se lucrează.

Disciplinele umaniste se pretează mai mult la Google Classroom, spre exemplu, decât cele din aria matematică și științe. Pentru acestea, sunt de preferat întâlnirile pe aplicații de tip Zoom sau Meet.

În final, se poate conchide că dispunem de relativ multe modalități de dezvoltare a autonomiei și a motivației; eficiența acestor metode depinde atât de caracteristicile individuale, cât și de nivelul de adaptare a lor la aceste caracteristici.

Bibliografie:

Allport, G. W, 1991, Structura și dezvoltarea personalității, Editura Didactică și Pedagogică, București
Cosmovici A., Iacob L., 1998, Psihologie școlară, Editura Polirom, Iași
Vintilescu, D., 1977, Motivația învățării școlare, Editura Facla, Timișoara

ROLUL ȘI TIPOLOGIA APLICAȚIILOR PRACTICE LA GEOGRAFIE

Prof. VINTILĂ Teodora
Colegiul Național Pedagogic “Regina Maria” Deva

Programele școlare și metodicile existente definesc prin aplicație practică o activitate mai restrânsă sau mai largă desfășurată în clasă și în afara clasei, prin care elevii, cu ajutorul cadrului didactic, aplică în practică cunoștințele primite în scopul întăririi lor și formării de priceperi și deprinderi.

Spre deosebire de alte obiecte de învățământ, geografia operează cu obiecte și fenomene care se desfășoară pe un spațiu deosebit de larg care nu poate fi adus în laborator decât indirect prin hartă. În geografie, obiectele și fenomenele care se studiază fac parte din natură, având dimensiuni mari. Ele nu pot fi produse sau prezentate în laboratorul școlar, de unde un alt specific al aplicațiilor practice la geografie și anume necesitatea efectuării lor în natură, în afara sălii de clasă.

Aplicațiile practice la geografie se pot realiza și sub forma organizării colecțiilor, confecționării de material didactic, precum și de prelucrare și reprezentare grafică atât a fenomenelor fizice cât și economice.

Studiul pentru pregătirea teoretică și practică a aplicațiilor practice în predarea geografiei ne permite elaborarea unor aprecieri generale:

- aplicațiile practice indiferent de forma lor și locul unde se desfășoară (în clasă sau în natură) sunt de mare importanță în predarea geografiei, formarea gândirii geografice și dezvoltarea priceperilor și deprinderilor;
- corespunzător specificului geografiei, ele se referă la studiul naturii, la observarea fenomenelor fizice și economice și apoi la reprezentarea lor grafică și pe hartă;
- sunt utilizabile la transmiterea cunoștințelor noi, fiind un mijloc necesar de fixare și consolidare a noțiunilor;
- sunt necesare în toate tipurile de lecții: în lecția de comunicare de noi cunoștințe, în lecții de recapitulare, de evaluare, dar mai ales în lecții de formare de priceperi și deprinderi și în excursii;
- trebuie pregătite în direcția desfășurării lor în cadrul diferitelor tipuri de lecții sau în momentele lecțiilor, în direcția legăturii lor cu materialul care s-a predat și cel care se va preda, și în raport cu cunoștințele elevilor;
- este necesară o planificare a aplicațiilor practice în cadrul temei și capitolului și precizarea tipului de aplicație în cadrul lecției;
- elevilor le plac aplicațiile practice, participând activ la ele și învățând cu plăcere geografia.

Tipologia aplicațiilor practice

a) După gradul de complexitate:

- *aplicații practice sub forma exercițiilor* în clasă sau în afara clasei, unde se urmărește aplicarea imediată a temei sau a unor teme, cu scopul de a forma priceperi și deprinderi. Exercițiile sunt utilizate în toate tipurile de lecții, fie oral, fie în scris. Dintre acestea amintim: măsurători și localizări pe hartă, găsirea

unor puncte folosind coordonatele geografice, exerciții de citire a datelor pe instrumente, măsurarea pantei, etc.

- *aplicații practice de muncă independentă*, care se efectuează cu toată clasa sau pe grupe de elevi, în funcție de materialul existent, putând fi organizate în natură, în sala de clasă sau cabinetul geografic. Ele sunt de obicei realizate în ore special alocate în sistemul de lecții.

- *aplicații practice de observație*, care se desfășoară îndeosebi în natură: observații meteorologice, fenologice, hidrologice, geomorfologice etc. Ele sunt valoroase prin perseverența care se impune în efectuarea lor, prin faptul că se realizează nemijlocit în natură, formează deprinderi și dau indicații despre folosirea de către om a naturii.

- *aplicații practice de studiu*, care cuprind activități de studiu al ținutului natal, al unui obiectiv industrial, al unui obiectiv turistic etc.

- *aplicații practice complexe*, care urmăresc pe lângă aplicarea unui grup mai mare de cunoștințe, perfecționarea priceperilor și deprinderilor și elaborarea de sinteze.

b) După locul unde se desfășoară:

- *aplicații practice în sala de clasă*, prin care se urmărește formarea de priceperi și deprinderi elementare pentru însușirea noțiunilor din programă;

- *aplicații practice pe terenul geografic*, care este un loc special amenajat în curtea școlii pentru lucrări de meteorologie, geografie matematică, geomorfologie, hidrologie sau topografie;

- *aplicații practice în punctul geografic de observații*, care este un loc în afara localității unde cadrul didactic a identificat un teren relativ restrâns, pe care sunt apropiate diferite obiecte geografice asupra cărora se pot face observații și lucrări legate de programa școlară, fără să mai fie necesare amenajări speciale;

- *aplicații practice în excursii*, care sunt cele mai variate ca temă și grad de complexitate, permițând activități mai apropiate sau mai îndepărtate de școală.

c) După durată:

- *aplicații practice de scurtă durată*, care pot dura de la câteva minute la câteva ore. Ele sunt reprezentate de exercițiile și aplicațiile din clasă sau din excursie, în care volumul lucrărilor este redus putând fi realizat în timp scurt;

- *aplicații practice de durată medie*, care au un caracter complex necesitând un timp mai îndelungat pentru a fi rezolvate. De exemplu, studiul cursului unui râu se realizează în mai multe excursii, fiecare excursie reprezentând o etapă de lucru;

- *aplicațiile practice de lungă durată*, care sunt lucrări complexe de observație și studiu asupra unor fenomene sau ținutului natal. Ele pot fi eșalonate chiar pe durata unui an, devenind mai complexe pe măsura îmbogățirii cunoștințelor elevilor.

d) După instrumentul folosit:

- *aplicații fără instrumente*, care sunt exerciții scurte în clasă sau în afara clasei, prin care se definesc noțiuni și se fac observații simple;

- *aplicații practice cu harta*, care sunt specifice geografiei, realizându-se atât pe harta geografică cât și pe harta topografică;

- *aplicații practice cu instrumente speciale*, în care este necesară folosirea unor instrumente simple sau complexe (busolă, binoclu, termometre, pluviometre, barometre etc).

e) După numărul elevilor participanți:

- *aplicații practice individuale*, care sunt desfășurate independent de elevi ;

- *aplicații practice de grup*, realizate prin repartizarea elevilor pe grupe;

- *aplicații practice cu întreg colectivul clasei*.

f) După deprinderile formate:

- *aplicații practice care formează priceperi și deprinderi specifice geografiei;*

- *aplicații practice care formează priceperi și deprinderi ce pot fi utilizate în alte domenii.*

g) După ramura geografică:

- *aplicații practice de geografie fizică*, care se referă la topografie, la studiul reliefului, apelor, atmosferei, biosferei;

- *aplicații practice de geografie economică*, care se referă la populație, așezări și ramuri economice.

Utilizarea aplicațiilor practice aduce o notă de varietate, trezind și susținând atenția și interesul elevilor, care prin aplicațiile practice efectuate trec la o activitate interesantă, eficientă și plăcută.

- **Bibliografie:**

- Cucuș Constantin, *Pedagogie generală*, Editura Polirom, Iași, 2000

- Dulamă Maria Eliza, *Modele, strategii și tehnici didactice activizante cu aplicații în geografie*, Editura Clusium, Cluj-Napoca, 2000

- Dulamă Maria Eliza, *Modelul învățării depline a geografiei*, Editura Clusium, Cluj Napoca, 2004

ALEXANDRU MACEDONSKI ȘI SIMBOLISMUL

prof. ALEXE Simona-Teodora

Școala Gimnazială „HOREA, CLOȘCA ȘI CRIȘAN” BRAD

Spre deosebire de clasicism și romantism, care s-au dezvoltat în literatura română la o oarecare distanță de timp față de manifestarea lor în literatura europeană, simbolismul românesc s-a născut aproape concomitent cu cel francez, fapt datorat lui Alexandru Macedonski și cenaclului revistei „Literatorul”, apărută între anii 1880-1919. La noi până la 1900 noua mișcare, care a cuprins aproape întreg spațiul european la confluența dintre secole, a fost primită cu antipatie atât de reprezentanții Junimii, cât și de alți scriitori și alte orientări literare autohtone. Rezultă că noile curente literare, sămănătorismul și poporanismul, s-au născut într-un climat nu tocmai prielnic, fapt pentru care până după 1900 nume notabile de poeți simbolști lipsesc. De abia la începutul secolului al XX-lea noua poezie cunoaște strălucirea prin Ștefan Petică cu volumul „Fecioara în alb”, 1902, Dimitrie Anghel cu volumul „În grădină” 1905, Ion Minulescu cu volumul „Romante pentru mai târziu” 1908 și autenticul simbolist George Bacovia, cu volumul „Plumb” din 1916.

Toate aceste realizări notabile au fost prefigurate de teoretizările macedonskiene publicate în „Literatorul”, precum „Despre logica poeziei”, în 1880, „Despre poemă”, în 1881, „Poezia viitorului”, 1892, „Despre poezie” 1895. Teoretizărilor și experiențelor macedonskiene s-au alăturat Ovid Densusianu cu revista „Viața nouă” și Ștefan Petică.

Care sunt caracteristicile noului curent și în ce măsură istoria simbolismului românesc începe cu Alexandru Macedonski?

Apărut din nevoia de înnoire a poeziei, simbolismul pledează pentru „adâncirea lirismului în subconștient prin exprimarea pe cale mai mult de sugesție a fondului muzical al sufletului omenesc”.¹ Această adâncire a lirismului prin descătușarea de sub tiparele existente, impune o serie de mutații care vizează atât fondul, cât și forma operelor literare.

Considerat de către unii condiția esențială a artei simboliste, simbolul nu este o descoperire a simbolisților. Teoria simbolului a făcut, de-a lungul timpului, obiectul a numeroase studii cu încercări de definire și clasificare multiple. Pornind de la simpla definiție că simbolurile sunt „semne substitutive, „un ceva” pus în locul „altcuiva”,² Tudor Vianu analizează rolul simbolului în artă, diferențiindu-l de alegorie, „un fals simbol artistic, pentru că îi lipsește adâncimea ilimitată a semnificației”³, dar și de simbolul lingvistic. La fel, Mihaela Mancaș diferențiază simbolurile convenționale de cele poetice „care posedă o ambiguitate sporită și se definesc numai în relație cu contextul în care apar”.⁴

Mai mult, Lidia Bote în studiul „Teoria simbolului” încearcă să evidențeze deosebirile dintre simbolul romantic și simbolul cultivat de simbolisți care evită alegoria. Astfel, „imaginea unei femei legate la ochi este alegoria ideii de dreptate, de imparțialitate, și nu un simbol.”⁵ În timp ce alegoria are nevoie de o explicație pentru a fi înțeleasă „fiind un act de convenție”, simbolul se bizuie pe sugerarea stării „fiind un act de corespondență spontan perceptibilă, între imagine și emoția pe care o exprimă”⁶.

În concluzie, poetul simbolist intuiește „corespondențele” între diferitele elemente ale universului natură- sentimente, adică aceste legături ascunse între lucruri și încearcă să sugereze. Așadar, „noutatea

¹ Eugen Lovinescu, *Istoria literaturii române contemporane*, vol. II, Editura Minerva, București, 1981, p.194

² Tudor Vianu, *Simbolul artistic în Studii de stilistică*, Ediție îngrijită cu studiu introductiv și note de Sorin Alexandrescu, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968, pp.363-370

³ Tudor Vianu, *op.cit.*, p. 370, idem, ibidem

⁴ Mihaela Mancaș, *Limbaajul artistic românesc în secolul XX*, Editura Științifică, București, 1991

⁵ Lidia Bote, *Simbolismul românesc*, Editura pentru Literatură, 1966, pp. 272-283

⁶ Lidia Bote, idem, ibidem, p. 275

pe care o aduce simbolismul nu este simbolul în sine, vechi cât literatura, ci cultivarea simbolului plurivoc, bazat pe corespondențe de semnificații, receptate mult mai afectiv.”⁷

JOCUL DIDACTIC ÎN PROCESUL INSTRUCTIV EDUCATIV

Prof. înv. primar ȘTEOPAN Daniela Corina
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” – Deva
Prof. ȘTEOPAN Radu Dănuț
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” - Deva

Jocul ocupă un loc preferat în activitatea de fiecare zi a copilului, de aceea este ușor de înțeles folosirea lui în procesul instructiv – educativ, acesta reprezentând „un mijloc de facilitare a trecerii copilului de la activitatea dominantă de joc la cea de învățare”. Asociat jocului, termenul „didactic” accentuează componenta instructivă a activității evidențiind faptul că în procesul de învățământ acesta este organizat în vederea obținerii unor facilități de natură informativă.

Școlarizarea copiilor la 6 ani, ridică probleme din punct de vedere intelectual, afectiv și psihomotor în adaptarea la regimul muncii în școală. La nivelul învățământului primar, unde se pun bazele deprinderilor de muncă intelectuală, jocul didactic oferă un cadru propice pentru realizarea unui învățământ activ, stimulând în același timp inițiativa și creativitatea elevilor.

Jocul didactic este un tip specific de activitate, care dacă este cu dibăcie utilizat în procesul de învățământ, dobândește funcții psihopedagogice semnificative, asigurând participarea activă a elevului la lecție, sporind interesul acestuia pentru studiu, dezvoltând în același timp personalitatea micului școlar.

Ca mijloc educativ, jocul didactic își exercită funcția formativ-educativă în procesul de cunoaștere și de aplicare creatoare, de valorificare a cunoștințelor dobândite de copil.

Eficiența jocului didactic depinde de felul în care învățătorul știe să asigure concordanța între tema jocului și materialul didactic existent, de felul în care știe să folosească cuvântul, ca mijloc de îndrumare a elevilor, fără a neglija recompensa.

Ca metodă de învățământ, jocul didactic este o acțiune simulată. La nivelul instrucției, această acțiune valorifică finalitățile adaptive de tip recreativ proprii activităților umane, în general, în anumite momente ale evoluției sale ontogenice, în special.

Utilizarea acestei metode dinamizează acțiunea didactică prin intermediul motivațiilor ludice care sunt subordonate scopului activității de predare - evaluare într-o perspectivă pronunțat formativă.

Jocurile didactice, în cazul în care capătă o organizare și se succed în ordinea implicată de logica cunoașterii și a învățării devin metodă de instruire.

În această situație, intenția principală a jocului nu este divertismentul, ci învățătura care pregătește copilul pentru muncă și viață. Pentru a atinge aceste scopuri, jocul didactic trebuie să fie instructiv, să le consolideze cunoștințele.

⁷ Mircea Moț (coord.), *Dicționar de termeni literari, cu aplicații*, Editura Orator, București, 2000, pp. 304-308

Folosirea jocului didactic ca activitate în completare cu întreaga clasă , aduce variație în procesul de instruire a copiilor , făcându-l mai atractiv.

Jocurile didactice care vin în completarea lecției, pot fi grupate după obiectivele urmărite și tipul lecției .

După obiectivele urmărite, jocul poate fi folosit în cadrul tuturor ariilor curriculare, iar după tipul lecției, jocul este folosit ca mijloc de predare, asimilare, mijloc de consolidare, sistematizare sau recuperare a cunoștințelor.

Indiferent de modul de folosire, jocul didactic îl ajută pe elev să își angajeze întregul potențial psihic, să își cultive inițiativa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, spiritul de cooperare și de echipă.

Jocul didactic nu poate fi desfășurat la întâmplare, ci trebuie avute în atenție următoarele condiții:

- *jocul să se constituie pe fondul activității dominante, urmărindu-se scopul și sarcinile lecției;
- *să fie pregătit de învățător în direcția dozării timpului și a materialului folosit;
- *să fie variat, atractiv, să îmbine forma de divertisment cu cea de învățare;
- *să se folosească atunci când elevii dau semne de oboseală;
- *să antreneze toți elevii clasei;
- *să urmărească formarea deprinderilor de muncă independentă ;
- *regulile de joc să fie explicate clar și să se urmărească respectarea lor de către toți elevii.

Jocul didactic stimulează și antrenează imaginația , gândirea creatoare, reprezentările, memoria, precum și unele trăsături pozitive de caracter.

Prin joc, elevii valorifică cunoștințele și deprinderile însușite, își manifestă spontan calitățile comportamentale, stimulând atitudinea pozitivă față de muncă, relații colegiale în colectiv .

Jocurile didactice influențează pozitiv volumul și calitatea cunoștințelor elevilor, formarea și consolidarea deprinderilor de soluționare corectă și rapidă a diferitelor situații, perspicacitatea și potențialul lor creativ.

Bibliografie:

- Dumitru, Constanța, Psihopedagogia jocului, Editura Alma Mater, Bacău, 2011
- Miron, Ionescu, Ioan, Radu, Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2010
- Pop, Eleonora, Jocuri și alte activități alese, Culegere metodică, București, 1976
- Rafila, Cotuna, Locul și rolul jocului didactic în învățare, Revista, „Învățământul primar”
- nr.3- 4, Editura Miniped, București, 2005
- www.didactic.ro/referate

 Wordwall

<https://wordwall.net/ro/resource/7627738>

PREGĂTIREA PRACTICĂ ÎN LICEELE CU PROFIL TEHNOLOGIC

Ing. LUP Lucian

Liceul Tehnologic Transilvania Deva

O idee des vehiculată în contextul propunerilor de reformă a sistemului de învățământ profesional și tehnic urmărește creșterea rolului unităților economice în furnizarea competențelor specifice. Valențele pozitive ale acestei propuneri sunt multiple și evidențiate, în mod special, prin creșterea nivelului de congruență dintre pregătirea în școală și cerințele pieței muncii.

Pe de altă parte, însă, a lăsa dezvoltarea competențelor specifice în sarcina agenților economici parteneri este dificil de realizat în contextul actual și poate reprezenta o decizie care poate destructura o bună parte a sistemului de învățământ profesional și tehnic. Cu toate că este unanim acceptată necesitatea colaborării dintre școli și agenții economici în vederea pregătirii profesionale a elevilor, o reducere a contribuției unităților de învățământ în pregătirea elevilor reprezintă o idee pe care cadrele didactice nu o consideră oportună.

Astfel, continuarea și dezvoltarea parteneriatelor cu agenții economici, concomitent cu creșterea investițiilor publice în modernizarea și dotarea atelierelor școlare, reprezintă o necesitate. Vorbim despre complementaritatea între pregătirea profesională asigurată de școală și pregătirea facilitată prin intermediul firmelor. O problemă majoră pe dimensiunea concordanței dintre oferta educațională și cerințele pieței muncii ține de faptul că unitățile de învățământ sunt statice în ceea ce privește adecvarea ofertei educaționale în raport cu piața muncii. În acest fel, unitățile școlare tind să păstreze aceleași specializări pe parcursul mai multor ani, chiar dacă contextul pieței de muncă locale se schimbă semnificativ.

Mecanismele instituționale greoaie și procedurile dificile sunt factori descurajanți pentru școli în demersurile de ajustarea a ofertei educaționale. Pe de altă parte, piața muncii este caracterizată prin dinamism și volatilitate, ceea ce face dificil orice demers de ajustare a competențelor dezvoltate în școală în raport cu solicitările concrete ale angajatorilor.

Mecanismele de asigurarea a calității în ÎPT vizează toate acele aspecte care permit existența unor absolvenți pregătiți conform cerințelor pieței muncii – existența unor mecanisme de anticipare a competențelor solicitate de piața muncii în stabilirea profilurilor, asigurarea serviciilor de orientare și consiliere pentru elevi, infrastructura școlară, conținutul programelor de studii, materialele didactice, personalul didactic, pregătirea practică a elevilor.

1. Mecanisme de anticipare a competențelor solicitate de piața muncii și definirea profilurilor presupun existența unor instrumente de analiză și prognoză care să permită stabilirea potențialului de dezvoltare al anumitor activități economice pe termen mediu și lung astfel încât oferta ÎPT să răspundă acestor nevoi potențiale ale mediului de afaceri. În acest moment principalele probleme identificate au fost:

- Lipsa analizelor și prognozelor privind gradul de dezvoltare pe domenii economice și evoluția pieței muncii.

- Lipsa mecanismelor valide de anticipare a cerințelor pieței muncii - există cel mult discuții în cadrul Comitetului Local de Dezvoltare a Parteneriatului Social (CLDPS) cu agenții economici.

- Mecanisme instituționale greoaie și proceduri dificile de obținere a calificărilor - factori descurajanți pentru școli în demersurile de ajustarea a ofertei educaționale.

- Rezistența la schimbare a sistemului de învățământ profesional (ex. adaptarea calificărilor la cerințele pieței muncii). □ De cele mai multe ori, criteriile care stau la baza stabilirii specializărilor, sunt: a) estimările/aprecierile asupra preferințelor elevilor (ce clase ar fi cele mai căutate); b) specializările profesorilor; c) acreditările instituției de învățământ pentru o specializare sau alta.

2. Servicii de consiliere și orientare profesională pentru elevi și părinți

3. Infrastructura școlară este esențială pentru derularea unui proces educațional de calitate.

4. Conținutul curriculumului, materialele didactice etc.

Un învățământ profesional bazat pe aceste mecanisme de organizare, asigură o coerență între conținuturile educaționale transmise în școală, respectiv ansamblul de priceperi, deprinderi ale elevilor și competențele cerute pe piața muncii.

Bibliografie:

1. Raport privind implementarea *Programului Național de Reformă 2011-2013*, Ministerul Afacerilor Europene

2. Raport privind *Starea învățământului preuniversitar din România, 2011*, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului

3. Raport privind *Starea învățământului superior din România, 2011*, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului

4. RECOMANDAREA CONSILIULUI privind Programul național de reformă pe 2012 al României și care include avizul Consiliului privind Programul de convergență al României pentru perioada 2012-2015 (Bruxelles, 30.5.2012; [COM \(2012\) 325 final](#)).

CUPRINS

| | |
|--|----|
| 1. Strategii didactice bazate pe investigație la disciplina Fizică | 3 |
| 2. Impactul tehnologiei în secolul XXI | 5 |
| 3. Motivația elevilor | 7 |
| 4. Cadrul didactic în era digitală | 8 |
| 5. Predarea limbii germane sub formă de joc | 10 |
| 6. La classe virtuelle | 12 |
| 7. O gură de aer..... | 13 |
| 8. Timpul, spațiul și învățarea on-line | 16 |
| 9. Comunicarea în scopul dezvoltării creativității | 19 |
| 10.E-portofoliul - o necesitate? | 22 |
| 11.Autonomie și motivație în învățare | 24 |
| 12.Rolul și tipologia aplicațiilor practice la geografie | 26 |
| 13.Alexandru Macedonski și simbolismul | 28 |
| 14.Jocul didactic în procesul instructiv educativ | 30 |
| 15.Pregătirea practică în liceele cu profil tehnologic | 31 |

e-Profesor 
 n-line

„E-profesor on-line” – Nr. 2 Februarie 2021

<https://info-hobby.ro/e-profesor-on-line/>

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110